

Florea, Carmen (Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár): *A jótekönykodás gyakorlata a középkori Kolozsváron*

A múlt század 70-es éveitől fogva a középkori marginalitás problematikája megszűnt mellőzött téma lenni a nyugati történetírásban. Főként az Annales-iskolához tartozó történészek (Jacques Le Goff, Jean Claude Schmitt, Michel Mollat) kutatásainak hatására egyre elterjedtebbé vált a szegények, a vallási, társadalmi vagy gazdasági szempontból hátrányos helyzetbe szorult csoportok vizsgálata. A témát ezáltal sikerült jól körülhatárolni, s a segélyezés valamint a segélyezés gyakorlatának vizsgálata fokozott figyelmet kapott az utóbbi évtizedek történetírásában. (Elég csak megemlítenünk John Henderson vagy Catherine Vincent nagy hatású tanulmányait.)

A vasfüggöny leomlása után megújuló romániai történetírás addig kevésbé kutatott középkori forráscsoportokat vont be a vizsgálódásba (Lupescu Mária a végrendeleteket, Rüszt-Fogarasi Enikő az ispotályok számadásait elemezte.) Előadásomban arra teszek kísérletet, hogy az egyetemes és a helyi történetírás eredményeit felhasználva bemutassam hogyan nyilvánult meg a könyörületesség gyakorlata a középkori Kolozsváron, kik voltak az adományozók, milyen úton-módon segítettek, és kik voltak a segítség hasznélvezői, számba véve nemcsak az intézményeken (szakmai és vallásos intézményeken, ispotályokon, városvezetésen) keresztül megvalósult jótekönykodást, hanem az egyéni kezdeményezéseket is, amelyekkel az egyes kolozsvári lakosok igyekeztek segíteni polgártársaikon.